

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul prezentului act normativ

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/2011 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF și pentru completarea Legii cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii prezentului act normativ

1.Descrierea situației actuale	<p>În conformitate cu art. 310 alin. (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), ”Uniunea și statele membre, în conformitate cu articolul 325, combat fraudă și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii”.</p> <p>Liniile generale, minimale și obligatorii prin care Comisia Europeană sau/și statele membre trebuie să protejeze interesele financiare ale Uniunii Europene, se află în vârful piramidei ordinii juridice europene, făcând parte din dispozițiile primare ale dreptului Uniunii Europene, prevăzute la art. 325 din Capitolul nr. 6 – Combaterea fraudei, din TFUE:</p> <p>”Art. 325 - (1) Uniunea și statele membre combat fraudă și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii prin măsuri luate în conformitate cu prezentul articol, măsuri care descurajează fraudele și oferă o protecție efectivă în statele membre, precum și în instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii.</p> <p>(2) Pentru a combate fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, statele membre adoptă aceleași măsuri pe care le adoptă pentru a combate fraudă care aduce atingere propriilor lor interese financiare.</p> <p>(3) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale tratatelor, statele membre își coordonează acțiunea urmărind să apere interesele financiare ale Uniunii</p>
--------------------------------	---

împotriva fraudei. În acest scop, statele membre organizează, împreună cu Comisia, o cooperare strânsă și constantă între autoritățile competente.

(4) Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă, după consultarea Curții de Conturi, măsurile necesare în domeniul prevenirii fraudei care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii și al combaterii acestei fraude, pentru a oferi o protecție efectivă și echivalentă în statele membre, precum și în instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii.

(5) Comisia, în cooperare cu statele membre, prezintă anual Parlamentului European și Consiliului un raport privind măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului articol.”

În realizarea obligațiilor ce decurg din tratate, statele membre au o obligație de diligență generală, permanentă, prevăzută în art. 4 alin. (3) paragrafele (2) și (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană potrivit căreia :
”Art. 4 (3) Statele membre adoptă orice măsură generală sau specială pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratate sau care rezultă din actele instituțiilor Uniunii.

Statele membre facilitează îndeplinirea de către Uniune a misiunii sale și se abțin de la orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor Uniunii”.

Prin Legea nr.61/2011 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF, România și-a asumat îndeplinirea obligației primare de protecție a intereselor financiare ale Uniunii Europene în România.

În acest sens, funcțiile atribuite Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF prevăzute la art. 7 duc la îndeplinirea rolului instituției prevăzut la art. 2 din aceeași lege.

Astfel, DLAF acționează pe bază de autonomie funcțională și decizională, independent de alte autorități și instituții publice, pentru a asigura, sprijini și coordona, după caz, îndeplinirea obligațiilor ce revin României privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile art. 325 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fiind instituția de contact cu Oficiul European de Luptă Antifraudă - OLAF.

Modul de cooperare dintre DLAF și OLAF este prevăzut în Hotărârea Guvernului nr.738/2011 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și

funcționare al Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF, iar atât cadrul legislativ, cât și punerea acestuia în practică au fost apreciate pozitiv, în nenumărate rânduri de către oficialii europeni dar și în Raportul anual pe 2013, al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene - Combaterea fraudei – Raportul PIF (COM(2014) 474 final).

Cu toate acestea, la data de 1 octombrie 2013, a intrat în vigoare *Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)* și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului.

Conform art. 3 alin. (4) din Regulamentul UE menționat: ”în sensul prezentului regulament, **statele membre desemnează un serviciu („serviciul de coordonare antifraudă”) pentru a facilita cooperarea efectivă și schimbul de informații, inclusiv informații de natură operațională, cu oficiul”**.

Deși Legea nr. 61/2011 nu prevede explicit că DLAF este serviciul de coordonare antifraudă în sensul Regulamentului UE nr. 883/2013, din ansamblul normativ, precum și din îndelungata cooperare dintre OLAF și instituția națională de contact din România respectiv, DLAF începută încă din anul 2002, consacrată prin acordul de cooperare administrativă încheiat cu OLAF în anul 2004, rezultă că această atribuție este, în fapt, îndeplinită de DLAF.

Pentru claritatea normei juridice și a modului de îndeplinire de către România a obligațiilor europene, precum și pentru stabilitatea și securitatea juridică a raporturilor dintre DLAF, și respectiv a altor instituții naționale implicate și OLAF este necesară stipularea expresă a calității Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF și anume de serviciu național de coordonare antifraudă – AFCOS.

De asemenea, este necesară asocierea acronimului AFCOS cu sintagma **Anti-Fraud Coordination Service** pentru a respecta termenul uzitat în rețeaua europeană de protejare a intereselor financiare ale Uniunii Europene, pentru limbaj coerent și practică unitară, națională și europeană.

De altfel, precedentul legislativ național, pentru utilizarea unor sintagme/termeni provenind din limba engleză, a fost creat de Parlamentul României, prin adoptarea Legii nr. 120/2015 privind stimularea investitorilor individuali-business angels.

Totodată, menționăm faptul că atribuțiile DLAF corespund Notei orientative a OLAF referitoare la atribuțiile și responsabilitățile unui AFCOS (Ref. Ares(2013)3482401), iar eventualele ajustări ale cadrului legal național vor fi efectuate, ulterior, după caz, prin modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 738/2011.

Prezenta intervenție legislativă se impune cu atât mai mult cu cât *”Comisia Europeană va monitoriza cu atenție dacă fiecare dintre serviciile AFCOS îndeplinește cerințele prevăzute la art.3 alin. (4) din Regulamentul OLAF și dacă acestea asigură cooperarea eficace și eficientă cu OLAF”* – *Raportul PIF al Comisiei Europene - COM(2014) 474 final* – pag. 34.

În acest sens, precizăm faptul că în anul 2015, *Raportul menționat al Comisiei Europene a fost dezbătut de Parlamentul European, care, prin Rezoluția adoptată cu acest prilej (P8_TA(2015)0062 din 11.03.2015)* a subliniat necesitatea unei coordonări structurate între autoritățile de management și organismele antifraudă și importanța coordonării și a schimbului de bune practici între statele membre și între diferite administrații ale aceluiași stat membru pentru a se omogeniza, pe cât posibil, abordarea combaterii fraudei – punctul 47, dar și a salutat înființarea serviciilor de coordonare antifraudă în statele membre astfel cum prevede articolul 3 alineatul (4) din noul Regulament OLAF și reconfirmarea de către Germania a metodelor sale de lucru pentru cooperarea cu OLAF.

De asemenea, în Raportul menționat anterior se constată că AFCOS vizează facilitarea unei cooperări efective și schimbul de informații cu OLAF și insistă ca statele membre care nu au înființat astfel de structuri să procedeze fără întârziere la înființarea lor.

Astfel, se așteaptă ca aceste structuri să contribuie la facilitarea unei mai bune raportări a neregulilor și la o interpretare echilibrată a legislației UE aplicabile.

Totodată, în Raport se evidențiază discrepanțele semnificative care există deja între diferite AFCOS stabilite în statele membre în ceea ce privește funcțiile, sarcinile și prerogativele, precum și resursele umane alocate. Se

recunoaște că mandatul, cadrul instituțional și sarcinile AFCOS nu sunt definite în detaliu în Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 883/2013, însă este de părere că un AFCOS independent din punct de vedere operațional, cu un mandat cuprinzător care include competențe de investigație, reprezintă un etalon de urmat de către toate statele membre” – punctul 56.

De altfel, și în *Raportul Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind combaterea corupției - COM (2014) 38 final*, Comisia recomandă României menținerea independenței instituțiilor anticorupție (Anexa nr. 23), iar caracteristicile legale ale DLAF sunt în concordanță cu aceasta.

Situația de mai sus descrie obligațiile ce revin României, așa cum au fost acestea subliniate în cele mai recente documente ale instituțiilor europene, în domeniul funcționării instituției naționale care joacă rolul de serviciu național de coordonare antifraudă – AFCOS.

Acest tablou factual și legal se circumscrie unei tendințe generale mai largi a Comisiei Europene și a unei abordări noi privind cadrul financiar multianual 2014-2020: orientarea și accentul Comisiei și statelor membre către măsuri preventive coordonate antifraudă.

Astfel, prin Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului, Comisia Europeană impune autorităților de management să instituie măsuri preventive antifraudă eficace și proporționale, luând în considerare riscurile identificate.

În acest sens, măsurile antifraudă pe care fiecare autoritate de management le va adopta vor constitui subiect de evaluare din partea Comisiei Europene în cadrul auditării cerințelor esențiale ale sistemelor de gestiune și control ale acestora, iar stabilirea defectuoasă a acestora poate atrage corecții financiare din partea Comisiei.

Prin *Nota orientativă a DG REGIO privind evaluarea riscurilor de fraudă și măsurile antifraudă, efective și proporționale* (Ref. Ares (2013)3769073),

Comisia Europeană recunoaște rolul unui AFCOS în a sprijini autoritățile de management în implementarea obligațiilor ce le revin potrivit regulamentelor europene, date fiind expertiza, precum și viziunea lor coordonată, antifraudă.

Comisia Europeană ”recomandă ca statele membre să pună corect în aplicare normele antifraudă ale UE, bazate pe evaluări ale riscurilor elaborate și actualizate cu atenție, și sprijinite de instrumente IT care vor contribui la îmbunătățirea verificărilor vizate.

Coordonarea structurată, schimbul de date și de informații între organismele antifraudă și autoritățile de management s-a dovedit a fi cea mai bună practică și trebuie să fie pusă în aplicare de către toate statele membre.” – *Recomandarea nr. 7 din Raportul PIF al Comisiei - COM(2014) 474 final.*

De altfel, și *Parlamentul European, prin Rezoluția menționată mai sus, la punctul 41*, a observat faptul că nu toate statele membre au început pregătirile pentru punerea în aplicare a Cadrului Financiar Multianual (CFM) 2014-2020 și a dispozițiilor sale privind prevenirea fraudei și a invitat statele membre să se asigure că recomandările din raportul pe 2013 sunt urmate în totalitate și să ofere o explicație motivată în cazul în care nu au putut da curs acestor recomandări.

Din acest punct de vedere, situația actuală în România se prezintă după cum urmează:

Pentru perioada de programare 2014 – 2020, conform *Acordului de parteneriat dintre Comisia Europeană și România*, statul membru beneficiază de fonduri europene în valoare de aproximativ 43 miliarde de euro, în timp ce întreg sistemul de coordonare, gestionare și control al gestionării fondurilor europene este reconfigurat.

Pe parcursul anului 2015, au fost stabiliți actorii naționali responsabili și competențele acestora în domeniul gestionării fondurilor europene acordate României în perioada de programare menționată.

Prin urmare, având reprezentarea instituțională a pilonilor de bază, precum și a responsabilităților partajate ale acestora în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene în România, *se impune recunoașterea expresă a calității de serviciu național de coordonare antifraudă, acelei structuri care a îndeplinit activitatea de protecție a intereselor financiare ale UE încă din anul 2002 și poate îndeplini corespunzător rigorile naționale și europene în domeniu, astfel încât întreg ansamblul instituțional național să*

capete coerență și soliditate și să ofere un parteneriat de încredere colaboratorilor europeni.

Recunoașterea expresă a calității DLAF de serviciu național de coordonare antifraudă – AFCOS este expresia și totodată garanția unui angajament al statului membru nu doar de a absorbi într-un procent ridicat fondurile europene, dar și de a absorbi în mod corect aceste fonduri, atât prin măsuri de prevenție adecvate și coordonate, cât și prin măsuri de investigare și urmărire a activităților ilegale ce afectează interesele financiare ale Uniunii Europene în România.

Pentru atingerea acestei performanțe, o absorbție ridicată și corectă a fondurilor europene este necesară întărirea capacității administrative a DLAF, nu doar printr-o stabilire clară a responsabilităților sale, dar și prin o reglementare adecvată a statutului personalului DLAF, care să fie corespunzătoare rolului unic al Departamentului, acela de coordonare antifraudă a instituțiilor naționale pentru îndeplinirea obligațiilor ce revin României potrivit art. 325 TFUE și de instituție de contact pentru OLAF în România.

Este de precizat că, spre deosebire de autoritățile de gestionare a fondurilor europene sau de alți actori instituționali implicați, serviciul național de coordonare antifraudă își exercită competențele orizontal, asupra întregii alocări financiare pentru România (cele aproximativ 43 miliarde euro), și nu doar sectorial (pe anumite fonduri europene).

Motivarea statutului special al personalului este susținută și de *Rezoluția Parlamentului European din 11.03.2015 privind Raportul anual pe 2013 privind protejarea intereselor financiare ale UE – combaterea fraudei (P8_TA(2015)0062)*: ”îndeamnă statele membre și Comisia, în acest sens, să coordoneze mai bine interpretarea cadrului juridic și aplicarea strictă a acestuia, să aplice măsuri țintite și prompte pentru consolidarea capacităților administrative, atât în administrațiile publice, cât și în rândul părților interesate, inclusiv a organizațiilor societății civile, de exemplu prin orientări și formare și prin introducerea de sisteme de fidelizare a personalului calificat și competent” – punctul 42 - și ”consideră că statele membre ce detectează și raportează nereguli, inclusiv cazurile de fraudă, ar trebui să beneficieze de sprijin și de stimulente pentru îmbunătățirea sistemelor lor de raportare și gestiune” – punctul 43.

Neadoptarea unor soluții legislative la problemele reliefate de

documentele europene invocate mai sus, pune în pericol interesul public național, dar și european, de protejare efectivă și echivalentă a intereselor financiare ale Uniunii Europene în România, mai ales pentru programarea financiară 2014-2020.

În acest sens, evidențiem *Rezoluția Parlamentului European din 11.03.2015 privind Raportul anual pe 2013 privind protejarea intereselor financiare ale UE – combaterea fraudei (P8_TA(2015)0062)*, în care se menționează faptul că, având în vedere dificultățile economice cu care se confruntă în prezent statele membre și resursele insuficiente din bugetul UE, protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene este deosebit de importantă.

De asemenea, se subliniază faptul că, atât Comisia, cât și statele membre sunt responsabile să facă tot posibilul pentru a combate fraudă, corupția și orice alt tip de activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, în conformitate cu dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și se reamintește că o cooperare și o coordonare strânse între Comisie și statele membre sunt esențiale pentru a se asigura protecția eficace a intereselor financiare ale Uniunii și că, prin urmare, consolidarea și maximizarea eficacității acestora sunt primordiale” (punctul 6).

Mai mult decât atât, se exprimă preocuparea în ceea ce privește amenințările la adresa bugetului UE, care derivă atât din nerespectarea normelor (neregulile frauduloase), cât și din acțiuni penale premeditate (fraude) și „se insistă asupra consolidării cooperării dintre statele membre și Comisie pentru asigurarea de măsuri și mijloace relevante și adecvate pentru evitarea și remedierea neregulilor nefrauduloase și combaterea fraudei” (punctul 39).

Totodată, se trage un semnal de alarmă cu privire la creșterea cu 76 % a numărului neregulilor raportate ca frauduloase în cazul cheltuielilor UE și solicită autorităților competente să ia toate măsurile necesare pentru a împiedica un astfel de trend negativ în anii următori (punctul 20).

De altfel, și *Raportul de activitate al OLAF, pe anul 2014, lansat la 02 iunie 2015*, subliniază statistici de interes: România este statul membru în care OLAF a desfășurat cele mai multe investigații externe (în număr de 36) – pag. 18, figura nr. 18, și tot România este statul membru față de care OLAF a înaintat cele mai multe recomandări judiciare, în perioada 2007-2014 (în număr de 89) – pag. 24, figura nr. 28.

Pe de altă parte, așa cum a relevat experiența exercițiului financiar 2007-2013, o absorbție incorectă a fondurilor europene duce la corecții financiare din partea Comisiei Europene.

Cu titlu de exemplu, facem precizarea că în anul 2013, Comisia a aplicat României corecții financiare de 285 milioane euro, conform Raportului financiar al Comisiei asupra bugetului UE în anul 2013 care, împovărează consecutiv bugetul național, ceea ce, prezentul act normativ dorește să evite încă de la începutul noului exercițiu financiar.

Totodată, măsurile prevăzute de prezentul act normativ trebuie luate u atât mai mult cu cât România a adoptat o serie de acte normative care stabilesc cheltuieli eligibile, reguli de obținere a fondurilor europene, categorii de beneficiari și altele asemenea, astfel încât premisele utilizării efective a fondurilor europene aferente ciclului financiar 2014-2020 sunt deja conturate.

Un alt motiv care impune promovarea proiectului de act normativ **îl constituie necesitatea de a duce la îndeplinire în cel mai scurt termen posibil măsurile dispuse de Curtea de Conturi a României prin Decizia nr.8/09.06.2015**, emisă ca urmare a verificărilor efectuate cu privire la activitatea Departamentului pentru luptă antifraudă - DLAF, măsuri ce vizează înființarea unor noi funcții publice necesare desfășurării unor activități specifice în condițiile prevăzute de lege, în vederea consolidării funcției de audit public intern la nivelul DLAF, conform prevederilor H.G. nr. 909/2014 privind aprobarea Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014-2020 și constituirea Comitetului național pentru coordonarea implementării Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014-2020.

Astfel, prin Decizia nr.8/09.06.2015, Curtea de Conturi a dispus efectuarea demersurilor legale pentru funcționarea compartimentului de audit public intern al DLAF.

Singurul mod în care poate fi adusă la îndeplinire măsura dispusă de Curtea de Conturi cu privire la funcționarea compartimentului de audit public intern este promovarea unui proiect de act normativ de modificare a Legii nr. 61/2011 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru luptă antifraudă – DLAF, cu modificările și completările ulterioare, în sensul introducerii funcției de *auditor*.

Conform art. 2 lit. f) din Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, cu modificările și completările ulterioare, compartimentul de audit public

intern este o structură funcțională de bază a auditului public intern care, în funcție de volumul și complexitatea activităților și riscurile asociate de la nivelul entității publice, poate fi: direcție generală, direcție, serviciu, birou sau compartiment cu minimum 2 auditori interni, angajați cu normă întreagă.

Art. 20 alin. (1) din Legea nr. 672/2002, cu modificările și completările ulterioare, prevede că auditorii interni care sunt funcționari publici sunt recrutați, se supun regimului juridic privind incompatibilitățile, au drepturi și obligații, în conformitate cu prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile acestei legi.

Conform pct. I.C.1, din Anexa ”Lista cuprinzând funcțiile publice” la Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, una din funcțiile publice generale de execuție este **funcția de auditor**.

În plus, în Anexa nr. 1 ”Familia ocupațională de funcții bugetare <<administrație>>” la Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, atât la punctul A lit. c) din Capitolul I, cât și la punctul A.1. lit. b) din Capitolul II, este prevăzut un nivel de salarizare distinct pentru auditori (funcționari publici sau personal contractual).

Prin urmare, din interpretarea coroborată a textelor legale invocate, rezultă că, pentru funcționarea unui compartiment de audit public intern la nivelul unei entități publice, este necesară **încadrarea acestuia cu auditori**.

Cu toate că în cuprinsul H.G. nr.738/2011 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF este prevăzut, în structura organizatorică a Departamentului, compartimentul *Audit public intern*, în nomenclatorul de funcții publice specifice Departamentului, reglementat de Legea nr. 61/2011, cu modificările și completările ulterioare, nu este prevăzută funcția *de auditor*, fiind prevăzută doar funcția de consilier.

Prin urmare, în vederea asigurării conformării activității DLAF cu prevederile legale și cu decizia Curții de Conturi a României, se impune reglementarea acestui aspect, prin modificarea și completarea dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 61/2011, cu modificările și completările ulterioare, în sensul **introducerii funcției publice specifice de execuție de auditor**.

Aceeași măsură este necesară și cu privire la funcțiile de **consilier**

	<p>juridic și conducător auto.</p> <p>Întrucât proiectul de act normativ prevede și introducerea funcției specifice de consilier antifraudă, toate aceste noi funcții publice specifice, respectiv auditor și consilier juridic, vor fi asimilate funcției de consilier antifraudă.</p> <p>Prin urmare, necesitatea reglementării este justificată și din acest motiv, având în vedere că măsurile dispuse prin decizia Curții de Conturi, al căror termen, stabilit la data de 30.09.2015, a fost deja depășit, nu pot fi aduse la îndeplinire decât prin promovarea unui proiect de lege prin care să fie modificate prevederile Legii nr. 61/2011, cu modificările și completările ulterioare.</p>
<p>1¹. În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acestuia</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>2.Schimbări preconizate</p>	<p>Prin promovarea prezentului act normativ se urmărește :</p> <p>a) recunoașterea normativă a calității Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF de serviciul național de coordonare antifraudă, așa cum se prevede la art. 3 alin. 4 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului,</p> <p>b) întărirea capacității administrative a DLAF, prin consolidarea unor atribuții specifice, dar și prin adoptarea unor măsuri de natură salarială corespunzătoare statutului special al funcționarului public din cadrul acestuia, precum și rolului unic de coordonator al luptei antifraudă pentru îndeplinirea obligației ce revine României conform art. 325 TFUE.</p> <p>În concret:</p> <p>- deși DLAF este, în fapt un veritabil serviciu național de coordonare antifraudă, prin acest act normativ, va dobândi, și în drept, această calitate, spre recunoaștere deplină națională și europeană;</p>

- actul normativ introduce, pentru prima dată în legislația națională, termenul AFCOS, deja uzitat la nivel european, în rețeaua de colaborare OLAF și serviciile de coordonare antifraudă din statele membre, așa cum rezultă din Ghidul OLAF privind atribuțiile principale și responsabilitățile unui AFCOS – (ref. Ares(2013)3482401 - 14/11/2013), dar și din Raportul anual al Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – lupta împotriva fraudei (COM(2014) 474 final);

- actul normativ stabilește cadrul necesar colaborării DLAF cu instituțiile naționale cu competențe în domeniul formării profesionale a adulților în vederea asigurării unei formări antifraudă concordante, coerente și adecvate a personalului implicat în protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene în România;

- având în vedere faptul că sesizările către DLAF cresc anual (activitatea Direcției managementul informațiilor s-a dublat în anul 2014 față de anul 2011), activitatea DLAF de efectuare a verificărilor preliminare s-a intensificat de o asemenea manieră încât a devenit una dintre atribuțiile DLAF, care necesită consacrare legislativă;

- pentru evitarea supraîncărcării informării domnului Prim – Ministru, se impune restrângerea obiectului acesteia doar la persoanele din conducerea autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor europene, implicate în neregulile identificate de DLAF;

- pentru asigurarea coerenței, stabilității și continuității operațiunilor tehnice aferente activității DLAF este necesară introducerea funcției de secretar general DLAF;

- este necesară redenumirea funcțiilor DLAF care să reflecte specificul activității desfășurate de DLAF, în calitatea sa de AFCOS; în acest sens, s-a ținut cont și de corespondența DLAF – ANFP, respectiv SGG, referitoare la consilierii juridici, respectiv auditorii DLAF (adresele nr. 14139 din 2015 , respectiv nr. 16 C /598 din 16.02.2015);

- este necesară stabilirea unei grile de salarizare corespunzătoare, în conformitate cu complexitatea activității de coordonare antifraudă ce derivă din obligațiile unice și complexe ale DLAF, conform art. 325 din TFUE și din Regulamentul UE nr. 883/2013, și ținând cont de nivelul de salarizare a autorităților de gestionare a fondurilor europene, precum și a celorlalți parteneri

	<p>ai DLAF. Salarizarea personalului din cadrul DLAF trebuie să asigure o reală independență economică, condiție necesară pentru protecția acestora împotriva oricărei atingeri aduse independenței și imparțialității lor în înfăptuirea controlului asupra fondurilor europene și ținând cont de incompatibilitățile, interdicțiile, riscurile și suprasolicitările neuropsihice pe care le presupune exercitarea funcției de interes public cu statut special, obligația de păstrare a confidențialității, precum și răspunderea și complexitatea atribuțiilor conferite de lege.</p> <p>În acest sens, ținând cont că, prin Legea nr. 61/2011, funcționarii publici din cadrul DLAF au un statut special și, așa cum și este cazul și al funcționarilor din cadrul Autorității de Audit, al Consiliului Concurenței sau al Agenției Naționale de Integritate – parteneri ai DLAF în lupta antifraudă – aceste instituții au grile specifice de salarizare, prezentul act normativ introduce în mod corespunzător o grilă de salarizare specifică personalului și Șefului DLAF.</p> <p>De asemenea, cu privire la salarizarea personalului din cadrul DLAF trebuie să se țină cont și de dispozițiile art. 17 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>Din aceste considerente, este necesară atât modificarea și completarea Legii nr. 61/2011 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF, cât și a Legii cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, acesta fiind, în prezent, actul normativ care reglementează salarizarea personalului Departamentului, conform art. 28 din Legea nr. 61/2011, precum și introducerea unor dispoziții care să confere eficiență prevederilor normative astfel introduse.</p>
3. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 3-a

Impactul socio - economic al prezentului act normativ

1. Impactul macroeconomic	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

ajutoarelor de stat	
2. Impact asupra mediului de afaceri	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2 ¹ Impactul asupra sarcinilor administrative	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2 ² Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Impactul social	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Impact asupra mediului	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

mii lei

Indicatori	An curent (al II-lea semestru)	Următorii 4 ani				Media următorilor 5 ani, după anul curent
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7
1.Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a)bugetul de stat, din acesta: -impozit pe profit -impozit pe venit b)bugete locale: -impozit pe profit c)bugetul asigurărilor sociale -contribuții de asigurări	-	-	-	-	-	-
2.Modificări ale cheltuielilor bugetare din						

<p>care:</p> <p>a) bugetul de stat, din acesta:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cheltuieli de personal - bunuri și servicii <p>b) bugete locale:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cheltuieli de personal - bunuri și servicii <p>c) bugetul asigurărilor sociale</p> <ul style="list-style-type: none"> - cheltuieli de personal - bunuri și servicii 						
<p>3. Impact financiar, plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat</p> <p>b) bugete locale</p>	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
<p>4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare</p>	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
<p>5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare</p>	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
<p>6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare</p>	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
<p>7. Alte informații</p>	Nu au fost identificate.					

Secțiunea a 5-a

Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare

<p>1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor prezentului act normativ:</p> <p>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a prezentului act normativ;</p>	<p>Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
--	--

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	
1 ¹ Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Conformitatea prezentului act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Prezentul act normativ asigură cadrul legal național de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării prezentului act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, instituite de cercetare și alte organisme implicate	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectivul prezentului act	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

normativ	
3.Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care prezentul act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
4.Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5.Informații privind avizarea de către: a) Consiliul legislativ b)Consiliul Suprem de Apărare a Țării c)Consiliul Economic și Social d)Consiliul Concurenței e)Curtea de Conturi	Proiectul prezentului act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr.
6.Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea prezentului act normativ

1.Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării prezentului act normativ	Informarea societății civile a fost făcută în conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.
2.Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării prezentului act normativ, precum și efectele asupra sănătății și	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

securității cetățeanului sau diversității biologice	
3. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 8-a
Măsuri de implementare

1.Măsuri de punere în aplicare a prezentului act normativ de către autoritățile administrative publice centrale și/sau locale-înființarea sau extinderea competenței instituțiilor existente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2.Alte informații	Nu au fost identificate.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de **Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/2011 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF și pentru completarea Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.**

p. Secretar de Stat
Șeful Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF

Andrei-Atila-Luca CHENDI